

German police at all levels are taking steps to build trust with the community and keep neighborhoods safe. They've created positions in each police district to handle public relations and media. They also hold regular meetings with the public and local government to discuss safety concerns. They track public opinion about the police and analyze crime trends to develop prevention programs. To increase their visibility, they've added more foot and bike patrols. German police officers are highly respected and their training is considered one of the best in Europe.

Referenses:

1. Hryhorenko I. A. Development of the Concept of Law Enforcement (Police) Activity in the Legal Doctrines of Ukraine and Germany. URL: NAIAU Repository PDF (accessed: 07.05.2026). Pp. 91–92.
2. Yarmaki Kh. P., Yarmaki V. Kh. Professional Training of Police Personnel in the Federal Republic of Germany. URL: Baltija Publishing PDF (accessed: 07.05.2026). Pp. 522–529.
3. Pütter N. Bürgerorientierte Polizeiarbeit. Gegenwärtige Tendenzen in Deutschland // Bürgerechte & Polizei. 1999. No. 3. S. 28–40.
4. Posiege P., Steischulte-Leidig B. Bürgernahe Polizeiarbeit in Deutschland. Darstellung von Konzepten und Modellen. Wiesbaden: Bundeskriminalamt, 1999. 123.

Мозгова Олена Юріївна,
*студентка 4 курсу бакалаврату, «Право»
навчально-наукового інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ*
Науковий керівник:
*Борцевич Павло Святославович,
професор кафедри економіко-правових дисциплін
навчально-наукового інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, доцент*

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ МИТНИХ РЕЖИМІВ В УКРАЇНІ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Стрімкий розвиток зовнішньоекономічних відносин та євроінтеграційний курс України обумовлюють потребу у формуванні ефективної системи митного регулювання, здатної забезпечити як фіскальні інтереси держави, так і сприятливі умови для міжнародної торгівлі. Митні режими є ключовим інструментом такого регулювання, адже саме через їх призму визначаються правовий статус товарів, умови їх переміщення через митний кордон, порядок оподаткування та подальшого використання. Вітчизняне митне законодавство, попри помітний поступ останніх років, досі містить низку колізій та прогалин, які ускладнюють діяльність суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності й гальмують процес адаптації України до права Європейського Союзу [1].

Водночас повноцінна реалізація Угоди про асоціацію між Україною та ЄС вимагає не лише формального перейняття норм, а й налагодження дієвого механізму митного контролю на всіх рівнях.

Чинний Митний кодекс України закріплює широкий перелік митних режимів — від імпорту й експорту до реімпорту, реекспорту, транзиту, тимчасового ввезення та вивезення, митного складу, переробки, безмитної торгівлі та знищення, — що охоплюють увесь спектр операцій із товарами в зовнішньоекономічному обороті. Проблематика функціонування цих режимів визначається не лише кількісним складом відповідних норм, а й якістю їх нормативного закріплення. Як зауважують О.Ф. Андрійко та Т.В. Корнева, ефективність митного контролю прямо пов'язана з чіткістю правових приписів і послідовністю їх застосування на практиці [2].

Дослідження сучасного стану правового регулювання митних режимів в Україні виявляє низку системних недоліків. По-перше, норми, якими врегульовано порядок переміщення товарів через митний кордон, містяться не лише в Митному кодексі України, а й розпорошені по численних підзаконних актах, міжнародних договорах та відомчих наказах, що суперечить принципу правової визначеності й ускладнює застосування законодавства на практиці [1]. По-друге, недостатня увага приділяється антикорупційним механізмам у сфері митного оформлення. Зловживання в діяльності митних органів та суб'єктивізм при прийнятті рішень щодо митної вартості товарів залишаються серйозними викликами, які підривають довіру до митних інституцій. Разом із тим запровадження систем електронного декларування та механізму «єдиного вікна» створює технологічне підґрунтя для мінімізації людського фактора і підвищення прозорості митних процедур. По-третє, відсутність єдиної кодифікованої системи норм про митні режими ускладнює навігацію в масиві чинного регулювання для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Видання численних роз'яснень і листів митними органами лише частково вирішує цю проблему, натомість формуючи правову невизначеність щодо їх обов'язковості та місця у системі джерел митного права [3].

Виконання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС у частині митного регулювання передбачає поступове приведення вітчизняного законодавства у відповідність до стандартів Митного кодексу Союзу, Конвенції про спрощення формальностей у торгівлі товарами (SAD) та Конвенції про спільний транзит.

Ключовим напрямом реформування є консолідація митного законодавства: концентрація всіх правових норм, що регулюють порядок переміщення товарів через митний кордон та їх використання після митного оформлення, виключно в межах Митного кодексу України. Такий підхід забезпечить дотримання принципу правової визначеності й однозначне розуміння норм митного права всіма учасниками митних правовідносин [1].

Не менш важливим є удосконалення системи митного контролю. Результативний контроль передбачає своєчасне виявлення порушень митних правил, запобігання ввезенню контрафактних та заборонених до обігу товарів, а також захист вітчизняного ринку від недобросовісної конкуренції. На думку

дослідників, ефективність митного контролю може бути підвищена шляхом розвитку міжвідомчої взаємодії, впровадження сучасних технічних засобів контролю та розширення інформаційного обміну між митними адміністраціями України та держав-партнерів [2].

Підсумовуючи, варто зазначити, що система правового регулювання митних режимів в Україні перебуває на етапі активного реформування, зумовленого як потребами євроінтеграції, так і внутрішніми запитами суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. Основні вектори вдосконалення охоплюють консолідацію митного законодавства в межах єдиного кодифікованого акта, запровадження прозорих процедур митного контролю та оформлення, розвиток системи ризик-менеджменту й автоматизацію митних процесів, а також зміцнення гарантій захисту прав учасників митних правовідносин.

Реалізація зазначених напрямів потребує злагоджених зусиль законодавчої і виконавчої влади, митних органів, наукової спільноти та бізнесу. Успішне завершення митної реформи стане вагомим внеском у побудову конкурентоспроможної, відкритої та правової держави, здатної забезпечити сталий розвиток зовнішньоекономічних зв'язків і реалізувати повноцінний потенціал угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Список використаних джерел

1. Жеребець В.А. Актуальні проблеми правового регулювання митних режимів в Україні. *Український політико-правовий дискурс*. 2025. Вип. 10. DOI: 10.5281/zenodo.15254150.

2. Андрійко О.Ф., Корнева Т.В. Сучасний стан та основні напрями вдосконалення митного контролю в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2019. № 4. С. 107–111. DOI: 10.36695/2219-5521.4.2019.17.

3. Міщенко І.В., Коваль Н.О. Порівняльний аналіз підходів до правового регулювання митних режимів (процедур) в Україні та ЄС. *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Право*, 2024, вип. 27, с. 111–120. DOI: 10.34079/2226-3047-2023-14-27-111-120.

Печенюк Мирослава Романівна,
студентка 1 курсу бакалаврату, «Правоохоронна діяльність»,
навчально-наукового інституту права та психології
Національна академія внутрішніх справ

Науковий керівник:
Влад Вадим Федорович,
старший викладач кафедри конституційного права
навчально-наукового інституту права та психології
Національної академії внутрішніх справ
доктор філософії у галузі права

ПРАВА ЛЮДИНИ ТА МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ

Права людини є центральним поняттям сучасного міжнародного та національного права. Розвиток міжнародно-правових стандартів у сфері прав людини після Другої світової війни змінив уявлення про співвідношення